

KAN. DR. STASYS SORIS

(1896-1955)

Gim. 1896 Kunigiški kaime, Žemaitkiemio valsčiuje Ukmergės apskrityje. Mokėsi Žemaitkiemio pradžios mokykloje, Ukmergės keturklasį, Žemaičių kun. seminarijoje Kaune. Kunigu šventintas 1919m. Filosofijos doktoratą gavo Freiburg im Breisgau universitete, Vokietijoje. Nuo 1924 m. Žemaičių kun. seminarijos profesorius Kaune, dėstė filosofiją ir vokiečių kalbą, bet to, seminarijos prefektas ligi 1926 m. Toliau, likęs dėstytoju, skiriamas Kauno arkivyskupo sekretoriumi ir šias pareigas ėjo ligi 1941 m. 1938 m. pakeltas Kauno kapitulos kanauninku. Turėjo vairių kitų kurijinių pareigų: knygos cenzoriaus, sinodalinio teisėjo, pamaldumo ir labdaros darbuose sekretoriaus.

L.K.M. Akademiją sujungė grįžęs po aukštųjų studijų iš Vokietijos. Steigiant Lietuvos Katalikų universitetą, buvo paskirtas vadovybą kartu su vysk. M. Reiniu ir dr. P. Karveliu; buvo pakviestas šio universiteto katalikiškosios akcijos instituto branduoliniu.

Dėl ištikusio paralyžiaus, pirmoje bolševikų ir vokiečių okupacijoje buvo visiškai neveiksmingas; antroje bolševikų okupacijoje, atsigavęs, vėl dėstė kunigų seminarijoje, bent ligi 1947 m. Vėliau paskirtas Joniškio klebonu.

Kan. dr. St. soris buvo didelis gabus žmogus, bet rašyti neturėjo laiko, gal ir nesistengė. Išleido tik dėstomojo filosofijos kurso užrašus rotatoriumi, berods dvi laidas. Šalia dėstymo ir kurijinių pareigų daugiau dėmesio skyrė visuomeninei veiklai. Ilgą laiką buvo Šv. Vincento Pauliečio labdaros organizacijos valdyboje, rūpinosi studentais ir moksleiviais ateitininkais, juos globodamas ir šelpdamas.

Dėl savo mielo būdo, humoro, labai humaniško ir tolerantiško požiūrio žmones bei jų santykius buvo daugelio mėgiamas ir visur kviečiamas. Nebuvo administratoriaus ar visuomeninio planavimo žmogus, bet, dėl atsakingos pareigos kurijoje, jam teko žymus vaidmuo ir šiose srityse. Savo prigimtini buvo daugiau pedagogas, dejas, neturėjo sąprogos šioje srityje daugiau pasireikšti. Mirė 1955 m. Joniškėje.

Stasys Yla